Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

www.noulierusalim.ro www.noulierusalim.info www.noul-ierusalim.ro

92 +

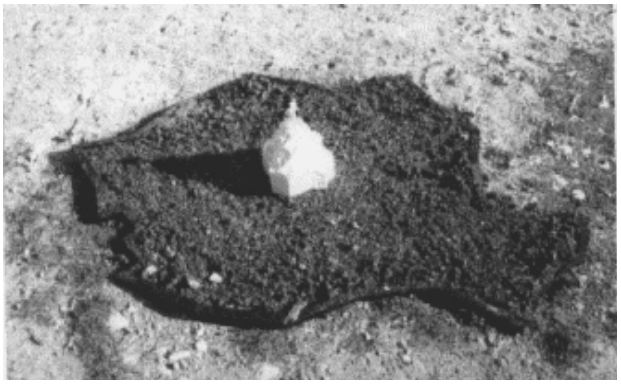
313

se distribuie gratuit

editura Ro-Emanuel 2024

Această revistă cuprinde Cuvântul lui Dumnezeu, transmis și auzit de cei slătăfori ai Mănăstirii Noul Ierusalim, Puricani.

februarie - martie 2024



Cuvântul lui Dumnezeu

Iată, vă dau de veste că pe pământ, cel mai mare cuvânt este cuvântul creștin, omul creștin după datina cea de la început, pe care o au de viață creștinii urmași ai primilor creștini din unii în alții până azi. Țara română este creștină de două mii de ani, iar legea creștină este păstrată aici de atunci și până azi prin biserica ortodoxă, rânduială bine așezată prin părinții cei călăuziți de Duhul Sfânt, duhul celor sfinți, duhul proorociei, duhul care cârmuiește și zidește biserica lui Hristos până la sfârșit, până la venirea Mea, și fericiți vor fi cei găsiți întru rânduiala cea din părinți, spre care Eu, Domnul, chem pe tot omul care se voiește fiu al lui Dumnezeu după adevăr pe pământ.

pagina 4

În acest număr:

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Vameșului și a Fariseului

Această zi mărturisitoare duce din loc în loc cuvântul lui Dumnezeu peste pământ, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, amin, și grăiește căpeteniilor de peste popoare, căci Eu, Domnul Iisus Hristos vin pe pământ cuvânt, că am istorie scrisă și carte mărturisitoare în mijlocul neamului român, unde am cetatea cuvântului Meu și un popor micuț care Mă primește când grăiesc de deasupra și-Mi scrie cuvântul și îl trimite la locul peste care cuvintez, și iată, șaptezeci de ani de cuvânt din cer coborât poartă pe el poporul român și pământul acestei țări, țarina cu comoară în ea, precum este scris în Scripturi, iar comoara din ea este cuvântul lui Dumnezeu, Domnul cuvântând peste pământ. Amin.

Iată țara din mijlocul căreia Dumnezeu strălucește peste neamurile pământului și se cheamă ea țara strălucirii, țara în care Eu, Domnul, Îmi am acum sălașul după două mii de ani de la venirea Mea cu trupul pe pământ prin naștere din Fecioară!

Întâi a trebuit să Mă fac cunoscut pe nume și să spun că Eu sunt Cel ce sunt și că Eu sunt

acest cuvânt, iar acum grăiesc căpeteniilor de peste popoare și le spun: Pace vouă, celor ce stați mai mari din loc în loc peste neamurile de pe pământ! Pace vouă de la Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt! Amin. Așezați-vă acum înaintea Mea, căci Eu, Domnul Iisus Hristos, Mă așez cu sfatul Meu între voi și trebuie așternut cu pace să am între Mine și voi. Această țară este țara venirii Mele de la Tatăl după două mii de ani de la învierea Mea dintre morți, și am făgăduit atunci că iarăși voi veni și voi aduce mângâiere peste pământ și peste oameni, dar M-am îngrijorat încă de pe atunci și am spus: *«Când va veni Fiul Omului va mai găsi creștini pe pământ?»*, va mai găsi Domnul credință, ca să poată să vină și să fie primit cu masă de cuvânt, cu povața cea pentru așezarea împărăției cerurilor pe pământul făcut de Dumnezeu pentru om?

O, pace vouă, mai-marilor de peste popoare, iar și iar pace între Mine și voi, între voi și Mine! Această zi de duminică poartă un nume în calendarul creștin de două mii de ani și se cheamă ea Duminica Vameșului și a Fariseului, pildă luată din Scripturile Evangheliei Mele de atunci, și așezată de părinții cei sfinți ca început al pregătirii pentru intrarea în cele șapte săptămâni de post și de cumințenie pentru fiii lui Dumnezeu de pe pământ, ca apoi să întâmpine ei praznicul Învierii Mele, ziua Mea de biruință asupra diavolului vrăjmaș, ziua neamului creștinesc de pe pământ, care urmează prin lepădare de sine calea dinspre pământ spre cer, venirea Mea spre ei, și a lor spre Mine, și iată vremea Mea, cuvântul Meu peste pământ, căci scris este că se va vesti mai întâi până la margini cuvântul lui Dumnezeu și va veni apoi biruința întreagă, într-un fel pentru creștini, și în alt fel pentru păgâni, dacă vor vrea ei să rămână așa și să nu răspundă dragostei care vine din cer la ei și să crească neamul fiilor lui Dumnezeu pe pământ, o, că nu voiesc să fie lovit pământul cu cele scrise să vină pentru păcatul de pe el, nu voiesc aceasta până nu va fi pus peste mulți, peste cât mai mulți semnul lui Dumnezeu, pecetea fiilor împărăției cerurilor între neamurile de pe pământ.

Așadar, ascultați voi, cei ce stați cârmaci peste popoare, căci Dumnezeu Cuvântul grăiește vouă în ziua aceasta și vă aduce de veste că se pregătește să se așeze cerul cel nou și pământul cel nou, precum este scris să vină această împlinire, și că împotriva ei stă vrăjmașul Meu, antichrist, cel ascuns să nu i se vadă lucrarea cea plină de trufie asupra Mea vreme de două mii de ani, de când M-a luat și M-a dat lui Anna și lui Caiafa să Mă bată în cuie pe cruce și să-și facă el loc și mers mult prin vreme peste oameni, peste popoare, numai că a fost judecat acest vrăjmaș ascuns și a fost biruit atunci prin învierea Mea, iar acum este biruit prin venirea Mea cuvânt peste pământ ca să-l dau din calea Mea prin suflarea gurii Mele, precum este scris, iar Eu, Domnul, să-Mi arăt fața și slava și să fiu Păstor al neamului creștinesc, o, că nu se poate o turmă și un Păstor să se împlinească oricum pe pământ, și numai cu Păstor de sus, din cer, Unul Dumnezeu Iisus Hristos, Fiul Tatălui Savaot. Amin.

În calendarul cel de două mii de ani al creștinilor bisericii Mele stă scris spre povață pilda vameșului și a fariseului, cei doi veniți să se înfățișeze lui Dumnezeu, unul umilit și plin de căință pentru păcatele vieții lui, vameșul, iar celălalt, fariseul, dându-se că este mai bun, mai îndreptățit să stea înaintea lui Dumnezeu cu faptele vieții lui. O, nu se poate Dumnezeu să-Și găsească plăcerea în aluatul omului fariseu, căci Eu am spus fiilor lui Dumnezeu: *«Feriți-vă de aluatul fariseilor, feriți-vă de fățărnicie»*. Învățătura bisericească de două mii de ani așează de la începutul ei umilința și trufia față în față ca să știe orice fiu creștin că acestea două se resping una pe alta și nu pot laolaltă să lucreze vreun bine, iar fiii bisericii lui Hristos trebuie să știe aceasta și să aleagă la dreapta sau la stânga după dorința lor, și apoi să se cunoască fiii lui Dumnezeu dintre fiii oamenilor, așa cum a fost în toate timpurile cu oamenii de pe pământ, cu Dumnezeu sau fără Dumnezeu cu viața lor.

Vin Păstor din cer pe pământ ca să grăiesc Eu Însumi cu omenirea și să-Mi pasc turma aleasă de-a dreapta Mea și să împlinesc Scriptura: o turmă și un Păstor, vreme în care lupii și caprele pot să se facă oi și să treacă în turma de oi cu umilință mare, lipsiți de fățărnicie față în față cu Păstorul oilor. Luați din râul cuvântului

gurii Mele, voi, căpetenii de peste noroade, și voi, cei mai mari și mai mărunți de pe lângă căpetenii, luați și împliniți în voi și între voi dragostea de Dumnezeu și vă va învăța ea ce înseamnă Dumnezeu, căci fără Mine voi nu aveți nimic de pe pământ, și trebuie din cer să aveți și să luați și să fiți, iar Eu nu sunt ca omul, căci mintea omului este căzută de șapte mii de ani prin neascultarea de Tatăl Dumnezeu a omului zidit de Dumnezeu, și care a căzut din rai cu tot cu mintea sa, după ce mintea i-a căzut din Dumnezeu.



Iată ce vă spune vouă cuvântul Meu, cuvântul lui Dumnezeu: Pace vouă, pace între voi vă spun! Nu uitați să lucrați pacea. Am spus acum două mii de ani că pe pământ vin dureri, vin răutăți născute din mintea cea căzută a omului de pe pământ și se va ridica neam împotriva altui neam și împărăție împotriva altei împărății și vor fi războaie și vor fi pedepse pentru păcatele care atrag ispite peste oameni, și iată, trebuie pace să lucrați și dragoste să împărțiți între voi.

E multă păgânie pe pământ, și atrage ea potop, o, și n-are cine să vă amintească vouă de pedepsele pentru păcat ale Sodomei și Gomorei, de potopul care a înghițit pământul și oamenii de pe el, de mult rău lucrat prin păcat, iar Eu sunt iubire și vă iubesc și vă doresc ai Mei pe toți de pe pământ, dar Îmi stă împotrivă omul antichrist, ascuns sub veșmânt sfânt, și nu mai sunt între căpetenii voievozi bravi ca odinioară în țările creștine ca să biruiască ei țesătura diavolească și să așeze biruința lui Dumnezeu peste neam, și crucea biruinței așa cum Eu am biruit prin cruce pe satana, care M-a dat la moarte și n-a știut că biruitul va fi el, și crucea Mea l-a lovit pe el și crucea este arma de care el fuge și este fugar de două mii de ani din fața crucii, învățând el pe mari și mici, pe robi și pe slobozi să se ferească de semnul biruinței lui Hristos, că-i este frică vrăjmașului de acest semn biruitor, și Eu, Iisus Hristos, Eu spun aceasta, iar sfinții cei mulți și mari ai țărilor creștine sunt cu Mine, sunt în venirea Mea și stau cu ei deasupra cetății cuvântului Meu cu toate puterile și oștirile cerești și împlinim venirea Domnului Iisus Hristos cu judecata, dar mai întâi cu împăcarea, cu iertarea păcatelor de peste cei ce se ridică alături de fiii lui Dumnezeu, de creștinii cei asemenea celor de la începutul bisericii Mele, dintre care mulți au dezertat, căci și-au făcut mers aparte și căpetenii aparte, și se luptă cei rămași să nu cadă, și se luptă cei fugari să-i atace pe cei rămași și fac războaie și vești de războaie, toate și mereu numai împotriva lui Dumnezeu și a creștinilor, a fiilor lui Dumnezeu de pe pământ. Iar voi acum auziți aceasta din gura Mea spus, că iată semnul cel dureros, căci dragostea s-a răcit de peste tot dintre oameni, ba și dintre frate și frate și se ivesc munți de arme de război și-și arată unii altora armele și-și bagă teamă unii în alții, numai că îngerii Mei stau de strajă ei și conduc ei din cer tot ce a făcut omul cu primejdie pentru om.

Așadar, opriți-vă unii pe alții și voi, căci Eu, Domnul, vin să așez cer nou și pământ nou peste pământ, și vai celor ce-Mi stau împotrivă

ca să împlinesc Scripturile scrise!

Iată, vă dau de veste că pe pământ cel mai mare cuvânt este cuvântul creștin, omul creștin după datina cea de la început, pe care o au de viață creștinii urmași ai primilor creștini din unii în alții până azi. Țara română este creștină de două mii de ani, iar legea creștină este păstrată aici de atunci și până azi prin biserica ortodoxă, rânduială bine așezată prin părinții cei călăuziți de Duhul Sfânt, duhul celor sfinți, duhul proorociei, duhul care cârmuiește și zidește biserica lui Hristos până la sfârșit, până la venirea Mea, și fericiți vor fi cei găsiți întru rânduiala cea din părinți, spre care Eu, Domnul, chem pe tot omul care se voiește fiu al lui Dumnezeu după adevăr pe pământ.

Omul creștin este locul lui Dumnezeu în lumea oamenilor, și aceia sunt creștini, iar creștin este numai cel botezat în biserică cu preot al dreptei credințe, al ortodoxiei de la început, datină de două mii de ani din neam în neam păstrată și dusă mai departe prin viață de creștin.

Iar cei ce-și zic și ei creștini, dar sunt dezertori nerămânând în rădăcină, aceștia sunt mlădițe care s-au uscat, căci scris este: *«Mlădița care nu rămâne în viță și dă să rodească din sine, aceea se taie, se usucă și se aruncă în foc»*, așa cum Eu, Domnul, am spus, și aceștia Mi s-au făcut dușmani și nu știu și nu cred ei aceasta și trebuie să vin Eu și să le spun ca să creadă, dacă vor vrea să creadă în cuvântul gurii Mele, cu care păstoresc peste pământ acum, la sfârșit de timp.

O, nu poți fi creștin al lui Hristos dacă stai departe de sfințenie și te desfeți lumește împotriva poruncilor vieții, care spun: Să iubești pe Dumnezeu, să nu furi, să nu fii desfrânat, să nu ucizi, să nu mărturisești strâmb. Iată, vine Domnul, și nu găsește creștini pe pământ și toți Mă vrăjmășesc cu calea lor străină de calea crucii, toți fără post și rugăciune, fără datini creștinești, fără cumințenie și fără să-L mărturisească pe Domnul cu viața lor creștină, nu cu cuvântul cel despre Dumnezeu și atât, o, nu.

O, ridicați-vă din păcatele cele împotriva lui Dumnezeu în voi și luați pildă de la voievozii țărilor creștine, că și ei au mai avut căderi, căci omul este neputincios de șapte mii de ani, dar se ridicau și cereau iertare și-și lucrau umilință și căință și zideau locașuri pentru sfințenie și credeau în cerul lui Dumnezeu pe pământ și așteptau de la Domnul izbăvirea și biruiau războaie și pe vrăjmașii credinței.

O, mulți dintre voi cârmuiți fără Dumnezeu și fără voile Lui între voi prin cele ce dați să lucrați, și iată, crește păgânia peste pământ, peste oameni și pieirea lor odată cu această păgânie. Oare, asta urmăriți voi să se întâmple? Veți putea opri potopul atras peste pământ prin faptele cele păgâne ale multora fără Dumnezeu peste mintea și pașii lor? O, aveți copii. Nu le distrugeți salvarea! Lăsați copiii să vină la Mine, nu-i dați fărădelegii care duce omenirea la potop iar și iar! O, ce veți face voi dacă, nevrând să cercetați vi se va descoperi cât Îl alungați pe Dumnezeu, Care vine și vi Se descoperă prin Duhul Sfânt?

Fiilor, fiilor, sunteți mari, sunteți căpetenii, dar nu sunteți mai mari ca Dumnezeu. Vin cuvânt din cer pe pământ și grăiesc și cu voi acum. România Mea este țarina cu comoară în ea, cu Dumnezeu în ea. Mă dau vouă cuvânt din mijlocul ei. Vă iubesc din mijlocul ei. Strig la voi din mijlocul ei. Iubirea ei este ca și a Mea. E țară botezată, e țară creștină de două mii de ani. Eu, Domnul, sunt de o vârstă cu ea, am două mii de ani ca și ea, și este ea țară creștină și Mi-a păstrat ea portretul împărăției Mele în mijlocul pământului.

Au fost prin vremi mulți împărați păgâni și au ucis aceștia creștini cu multul și Mi-au umplut ei cerul de sfinți mărturisitori și și-au făcut rost de vină grea prin orbirea lor așa de mare, așa de mare. Am trimis peste pământ la poporul cuvântului Meu, cuvânt ca să fie puși la slujbe de iertare a păcatelor lor împotriva lui Dumnezeu și a creștinilor Lui pe toți împărații păgâni din vremile de sub cer, și am spus să se citească slujbe de înmormântare și parastase și rugăciuni de dezlegare, căci ei Mi-au umplut cerul de sfinți, care se roagă înaintea Mea pentru cei ce i-au tăiat pentru mărturia lui Iisus, precum este scris.

O, este viață veșnică. Eu, Domnul, am spus aceasta când am venit pe pământ acum două mii de ani, nu omul a spus. Este viață și mai departe de vremelnicia vieții trupești, care

se irosește în zadar pe pământ, căci omul trăiește trupește și atât, și nu vrea cu viață duhovnicească pe pământ. Este scrisă Scriptura învierii morților și este adevărată această împlinire și vor sta toți înaintea Mea cu toate câte au lucrat pe pământ, și nu este cum spun vrăjmașii acest adevăr. Omul va învia cu trupul pe care l-a purtat, precum Eu, Domnul, am înviat, precum și Lazăr, precum și cei care s-au ridicat din adormire în ziua când Eu am înviat și au înviat și ei din mormintele lor, au înviat drepții Mei și M-au mărturisit în Ierusalim, și vă spun aceasta nu că nu știți, ci doar să vă aduc aminte de adevărul lucrurilor și nu oricum adevăr.

Iată ce vă mai spun: Am stat deasupra cu toate puterile cerești și îngerești în ziua când căpetenia poporului rus i-a deschis ca să intre celui ce a bătut să stea în sfat cu el înaintea neamurilor pământului, și a mărturisit el în ziua aceea credința poporului său și biserica acestui popor creștin de o mie de ani, creștin după datina cea din părinți a începutului bisericii lui Hristos. A adus el de știre cu înțelepciunea care se odihnește peste el și a spus că război a fost în toată vremea pe pământ între popoarele păgâne și cele creștine doar ca să biruiască pe Hristos și credința cea dreaptă și pe creștinii cei după adevăr creștini. Voi ați privit de pe pământ, iar Eu, Domnul, Eu și cerul întreg am privit de deasupra ochi și urechi fără de număr, și s-a scris în cer cuvânt cu cuvânt și se poate citi și înțelege că nu se săvârșește război decât împotriva bisericii lui Hristos, împotriva țărilor creștine, așa cum s-a petrecut în toate vremile și asupra pământului român și a bisericii acestui neam ortodox încă de la nașterea lui ca popor, odată cu nașterea Mea între oameni pe pământ. Acum am ales acest pământ lovit mereu, răstignit mereu de păgâni, o, și Mi-am ridicat acum cetate de piatră și ies din ea cuvânt peste pământ și am mânuțe care-Mi culeg glasul cuvântului Meu ca să-l pună pe cale cei ce-Mi deschid când vin cuvânt peste pământ, și am șaptezeci de ani de istorie a cuvântului Meu pe vatra neamului român, și am păstrat această istorie până la ziua libertății și am scos-o deasupra și merg de atunci cu ea cuvânt peste pământ.

Privesc clipă de clipă cu toți cei din cer la toată grăirea născută de peste tot în urma celor grăite în ziua când am stat deasupra casei care găzduiește căpetenia poporului rus și pe cei din jurul lui apărători ai neamului lor creștin. Iată, s-a scris în cer toată întâlnirea și vorbirea, căci s-a mărturisit credința cea dreaptă, cea creștinească, cea strămoșească, și trebuia luată în cer această mărturie.

O, trebuie pocăință, trebuie umilință, trebuie adevăr, trebuie să fie nimicită minciuna, căci tatăl ei este diavolul, precum Tatăl adevărului este Dumnezeu Tatăl, Fiul și Sfântul Duh. Am venit spre voi să rostesc pace în voi și între voi. Pace vouă vă spun acum, numai dacă vreți să primiți! Lucrați pace! Nu mai lucrați arme, nu amenințare, nu minciună, nu vicleșug, nu, fiilor, nu, căci dragostea așteaptă și voiește să vă cuprindă în duhul ei mintea și inima și simțirea și credința că Eu am stat în ziua aceasta în sfat cu voi pe pământ. Amin.

Las pana jos și las numele Meu pe epistola Mea cu voi.

Numele Meu este Iisus Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu, Care vine pe pământ și cârmuiește din cer popoarele și păstorește cu milă, cu dragoste cerească pe cei ce caută după hrană de sus, căci omul nu poate să facă ceea ce numai lui Dumnezeu Îi este cu dreptul să facă, iar omul să se umilească spre facerea lui cea de la Dumnezeu și să-I fie el Domnului fiu, copil al Domnului să fie omul pe pământ. Amin, amin, amin.

12/25 februarie 2024

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Fiului risipitor

Vin pe pământ cuvânt, și este așezat în cartea sa cuvântul Meu și merge el apoi până la margini, precum este scris să se vestească peste tot Cuvântul lui Dumnezeu, ca apoi Eu să Mă arăt și să fiu Biruitorul și să-i strâng de-a dreapta Mea pe fiii lui Dumnezeu și să Mă arăt cu ei, cu cei ce cred venirea Mea și cuvântul Meu peste pământ în acest timp.

De fiecare dată Eu, Domnul, spun cine sunt. Am cetate de piatră și este ea zidită prin

cuvântul Meu și prin cei ce cred și Mă primesc și-Mi scriu cuvântul pe vatra neamului român și Mi-l vestesc peste tot, și iată, Mă fac cuvânt de deasupra și am lângă Mine cetele sfinților și ale îngerilor și am în duminica aceasta nume mare peste ea, nume luat de către părinții sfinți din Evanghelia Mea cea de acum două mii de ani, și grăim în duminica aceasta despre pilda fiului risipitor, și treaptă cu treaptă merg fiii bisericii lui Hristos pregătindu-se pentru intrarea în postul cel pentru praznicul învierii Mele, ziua Mea de slavă și a celor ce cred în ea și fac voia Mea, și nu a lor pe pământ.

Pace vouă, fii străjeri în cetate pentru venirea Mea cuvânt pe pământ! E zi de duminică, fiilor, și grăim din Evanghelia Mea cea de acum două mii de ani. S-a scris în Scripturi atâta de puțin din faptele și lucrările Mele de atunci, iar din puținul acela s-a tot tăiat de a rămas și mai puțin. Apostolii Mei de atunci știau multe din Scripturile scrise până atunci în mijlocul lui Israel, dar multe apoi au fost scoase și ascunse de către vrăjmașii Mei, așa cum a fost și cartea lui Enoh, care avea în ea venirea Mea de acum două mii de ani și, iarăși, pe cea de acum, pe care Mi-o scriu cu voi, și despre care se vestea încă de pe atunci și se putea înțelege bine locul și timpul și lucrul pe care-l voi lucra la sfârșit, dar cartea aceea a fost pitită ca și multe alte lucrări ale Domnului, dar apoi am descoperit lui Ioan iarăși pe cele ce vor fi la sfârșit, și apoi venirea Mea și mireasa Mea în chip deslușit, și toate câte au fost așezate de el în cartea numită Apocalipsa lui Ioan, o, și a pus Ioan legătură scrisă în ea ca nu cumva să încerce careva să mai adauge sau să scoată din ea ceva, și a spus celor ce ascultă cuvintele proorociei acelei cărți că de va mai adăuga cineva ceva la ele Domnul va trimite pedepsele scrise în cartea aceasta, iar de va scoate cineva din cuvintele acestei proorocii va scoate Domnul partea lui din pomul vieții și din Ierusalim și de la cele scrise în cartea aceasta, iar cel ce însetează, acela să vină să ia în dar apa vieții.

Aceste cuvinte au fost încărcate cu putere cerească și n-au mai putut fi ascunse și stau mărturie și se împlinesc, și s-a încheiat cu aceste cuvinte cartea rămasă mărturisitoare lui Dumnezeu, Sfânta Scriptură, dar iarăși s-au scos din ea multe prin vreme și au fost schimbate cuvinte și fapte și numere, că mulți s-au încumetat să facă aceasta, dar vin Eu, Domnul, și aduc de știre și aduc din cele scoase, aduc prin cuvântul Meu cel de azi, căci Eu de aceea am venit și vin, și sunt lumina lumii dacă vin, precum este scris.

O, câte cuvinte, câte lucrări, câte taine au fost risipite, dar Ioan a spus apoi că vine Cuvântul lui Dumnezeu pe pământ și a legat să nu se scoată din cartea sa vestirile lui Dumnezeu spre împlinirea lor, și a scris Ioan de multa Mea lucrare rămasă nescrisă și a spus: *«Sunt și alte multe din lucrările lucrate de Domnul, și care dacă s-ar fi scris amănunțit, lumea aceasta n-ar cuprinde cărțile care s-ar fi scris»*.

O, fiilor, așa a fost și cu cuvântul Meu cel de azi, și prin care am grăit mult, mult peste pământ, dar neavând cine să-l scrie de fiecare dată așa cum astăzi este el scris în cetatea Mea de acum când vin și cuvintez de deasupra, o, n-a rămas scris pe pământ tot cuvântul Meu din vremea aceasta, și trebuie să spun aceasta, căci am avut mereu popor la masa Mea de cuvânt grăit șaptezeci de ani pe pământ acum, la sfârșit de timp, dar dacă nu-l ții în minte, creștine, îl calci, și trebuie iar și iar să ți-l amintesc, iar voi să vi-l aduceți aminte unul altuia când îl călcați, fiilor.

O, e mare însemnătate împlinirea cuvântului Meu pentru ca să se împlinească Scripturile cele pentru acum scrise, căci de aceasta atârnă împlinirea lor, fiilor. În toată vremea cuvântului Meu din vremea aceasta au fost și ridicări, au fost și căderi pe cale ale creștinilor, dar dacă s-ar fi scris toate n-ar fi încăput cartea pe pământ.

Iată pilda fiului risipitor! O, fiilor, cu greu se mai întoarce azi cel care s-a smuls din viță ca să rodească din sine apoi. Vița este lucrarea și hrana bisericii Mele, este Domnul pe masă de hrană, o, și s-au smuls de la masa aceasta unii după alții cei ce s-au smuls ca să rodească din sine, dar soarta lor este uscarea mlădiței și aruncarea ei în foc, precum este scris, și asta este soarta celor ce nu dau să învețe și să le placă învățătura. Cine dă să fie codaș la învățătură, adică la îndatoriri, acela să fie codaș și la drepturi, căci așa se cuvine după cântar drept, și totul

este după merit, iar cel nemeritos, să caute cu umilință față de toți ceilalți, căci este nemeritos, este leneș, după cum alege să fie, după rodirea slabă pe care și-o alege, adică răsplată după faptă, nu altfel.

În cei două mii de ani de biserică a lui Hristos s-au tras mulți din rând și s-au risipit cu credința și cu alegerea și și-au făcut voia lor și sunt fiii cei rătăciți și plecați de la părinți departe, dar greu se mai întorc dacă s-au dus, chiar dacă pilda rostită de Mine acum două mii de ani făgăduiește iubire pentru cel ce s-ar întoarce acasă la Tatăl, la biserica lui Hristos așa cum a fost ea la început cu mersul ei.



O, e greu să se umilească cei cărora li se pare că au hrană de-a lor, căci oamenii lui antichrist au tot rupt din trupul bisericii Mele și s-a fărâmițat unitatea și turma, dar pe cei rămași câți mai sunt îi păstoresc Eu de aproape și le spun lor așa:

O, fiilor care aveți credința cea dintâi a bisericii Mele și viața învățată de la părinții sfinți, voi, fiilor, cei ce v-ați ales dintre cei chemați să fiți popor al cuvântului Meu, o, pedepsiți-vă greșalele ca nu cumva să vă pedepsească ele pe voi apoi. Faceți aceasta la vreme de fiecare dată, așa cum scrie în Scripturi pentru fiii ascultării, căci Eu, Domnul, stau deasupra și cobor în cetate lucrul Meu cel de azi pe pământ pentru întărirea și întregirea turmei după începutul ei cel dintâi.

Iată ce lucrare au de împlinit cei din curțile Mele de azi, și iată cum îi învăț Eu, începând de la ei și până la voi, cei ce vă știți popor al cuvântului Meu: O, nu risipiți sfințenia prin care sunteți fiii lui Dumnezeu și ai venirii Lui acum cuvânt pe pământ! Nu adormiți această mare grijă și lucrare, cu care-Mi slujesc cei ce stau întru întâmpinarea Mea ziua și noaptea, căci singuri ați ales să fiți în poporul Meu și sunteți datori să ascultați pentru statul aproape de Mine, lângă izvorul Meu care curge de deasupra peste cetatea Mea de cuvânt.

Așadar, fiilor din cetatea Mea, să știe cei ce caută spre voi că nu e de stat cu voi de vorbă din partea lor, iar ei au de urmărit cuvântul Meu de peste voi și de crezut în el și de împlinit apoi de către cei ce dau să caute spre voi. Animalul sortit să stea lângă om caută stăpân ca să-l slujească, iar stăpânul să-l îngrijească pentru credincioșia lui, pentru iubirea lui cea pentru stăpân.

Cei ce vor să fie ai lui Hristos tot timpul, iar și iar îi învăț pe ei așa: Cântați, fiilor, cântați mult, adică tot timpul, cântați, ca să vă fie mintea frumoasă, curată, sfântă, lucrătoare, rugătoare spre Domnul sau slăvindu-L pe El, și veți scăpa de păcatele minții, de ispitele care lovesc prin minte în voi ca să alegeți singuri să-Mi fiți fii încercați! Faceți această ascultare ce v-o dau. Prețuiți și iubiți cântarea și multa cântare. Ea să vă însoțească mintea și lucrul minții și al mâinilor și umilința inimii, fiilor, și așa veți putea să nu risipiți sfințenia care vă ține lângă Tatăl și puterea pentru supunere cu ascultarea cea pentru sfințenie, fiilor, căci voi nu sunteți oarecare popor, și așa nu veți rătăci sau pierde pe Dumnezeu.

O, iată ce înseamnă Dumnezeu, și cei ce sunt ai lui Dumnezeu, înțelegând ei cine sunt Eu și cine sunt ei! Cu câteva zile mai înainte de moartea Mea prin cruce M-am dăruit ucenicilor Mei și le-am spus dându-le lor pâine și vin: *«Acesta este trupul Meu și sângele Meu, luați pe Domnul și mâncați!»* M-am dat lor cu totul ca să rămân cu ei, și ca să rămână în Mine ei, iar după învierea Mea le-am spus: *«Eu Însumi sunt, pipăiți-Mă!»*

O, iată ce înseamnă Dumnezeu, și cei ce sunt ai lui Dumnezeu! Din Dumnezeu ce eram din vecii, am trecut în pântecele Fecioarei Eu Însumi, și apoi am trecut în pâine și vin Eu Însumi, Eu întreg, și apoi trec în voi Eu Însumi întreg, cu toate mădularele Mele ca să fiți voi Eu Însumi, fiilor, și în toate Eu Însumi, Eu, Cel ce sunt de la început și până la sfârșit, până în veci mereu astăzi sunt. Amin.

Fiilor, fiilor, feriți-vă de aluatul fățărniciei și curățiți-vă unii pe alții de acest vrăjmaș viclean, care vă risipește sfințenia și Ființa Mea din voi. Nu vă risipiți în cele fără Dumnezeu. Adunați-vă în Tatăl, fiilor. Tatăl are iertarea cea pentru voi dacă veți urî întunericul și cele ascunse în voi, și fățărnicia, fiilor. O, aceasta este învățătura din ziua aceasta sfântă și veți putea ține departe de voi lucrarea cea fără Dumnezeu în ea, iar voi veți rămâne și veți lucra ca fii, fie că veți aduce rod, fie că veți fi voi înșivă rod, dacă nu căutați mai mult să vreți și să lucrați și să puteți, iar rodul este curat, fiilor, și de aceea vă ajută să puteți.

Acum, vă dăruiesc cuvântul care Mă ține cu voi și lângă voi și în voi: Pace vouă! Orice furtună nu strică nimic în fața acestui cuvânt de pace de la Mine peste voi.

Nu risipiți sfințenia, păstrați-o întreagă și veți putea cu pacea în toate, cu pace vouă, așa veți putea, mereu, mereu așa, o, fiilor!

Amin, amin, amin.

19 februarie/3 martie 2024

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Înfricoșatei Judecăți

Intră Domnul în cetate și în carte, iar străjerii să deschidă Domnului! Amin.

Hai, fiilor! Sunt deasupra cu puterile cerești, care Mă însoțesc, și sunt cu sfinții în cetecete și-Mi fac venirea cea scrisă în Scripturile care spun: *«Vine Domnul cu zecile de mii de sfinți!»*

Hai, hai să punem cuvânt pe masa de azi în cetate și să fie pe masă hrană pentru voi și pentru poporul cuvântului Meu și pentru cei ce Mă știu că vin la voi și-Mi țin ei calea când vin și iau de pe masă pentru ei ca să crească și în ei Domnul și împărăția Sa și voia lui Dumnezeu peste viața lor de zi cu zi, căci unde Eu deschid, Îmi fac intrarea și așez cerul și lucrările cele de sus și dragostea Mea în om și peste omul care crede în Mine și în venirea Mea cuvânt pe pământ, și nu mai merge să întrebe el pe cei morți dacă Eu sunt Cel ce grăiesc prin acest cuvânt de slavă de sus, căci cum ar putea cineva să creadă, dacă Eu nu deschid ca să intru și ca să grăiesc și ca să Mă primească omul?

Eu sunt, fiilor, Eu sunt Cel Care pune în om credință, iar dacă omul nu-și păstrează credincioșia și aplecarea sa înaintea cuvântului Meu împlinit în el, Eu sunt Cel Care ridic darul credinței din el, o, și rămâne el fără de minte mai mult decât înainte, până să-Mi fac milă cu el, până să bat la ușa lui să vin și să-l pețesc pentru cele ce vin din cer cu Mine pe pământ în vremea aceasta când Dumnezeu lucrează cer nou și pământ nou și descoperirea lor apoi la vedere pentru cei ce cred sosirea acestei Scripturi împlinite, precum este scris.

Acum pace vouă vă spun, fiilor, vouă, și celor ce Mă iau de la voi pentru hrană de sus, pentru ca să-Mi urmeze și ei cu lepădare de sine, căci unde nu este lepădare de sine nu poate credința, nu poate fi primit și împlinit cuvântul Meu cel nou, nu poate Domnul cu venirea Sa cea din vremea aceasta!

O, fiilor, se lucrează daruri cerești și se așează ele spre descoperirea lor. Se lucrează cer nou și pământ nou, căci pământul trebuie înnoit din temelii și scos din mlaștina păcatelor de pe el, căci omul, săracul și pierdutul de la Dumnezeu, împodobește pământul cu spini și ciulini,

cu păcate fel de fel, după cum se nasc păcatele în vremea aceasta fără Dumnezeu, fără frică de Dumnezeu în oameni, și de aceea dau ei ființă atâtor păcate, pe care nu le mai poate omul uita și nu mai poate scăpa de ele, și iată, trebuie să grăbim arătarea cea nouă, fața nouă a lumii, înnoirea, fiilor, cerul cel nou și pământul cel nou, la care Eu lucrez cu voi, căci se scufundă pământul pic cu pic și se apasă pe el cu păcate grele și multe și se pierde omul în păcate, și nu mai are în față nicio cale să facă alegerea, și nu mai are nicio putere împotriva acestui tăvălug nimicitor de Dumnezeu în om și în jurul lui, căci pământul poartă pe el turnări diavolești, vrăji de tot soiul, căci din trei oameni, măcar unul din ei lucrează și toarnă vrăji din loc în loc, din invidia din om pentru nepropășirea lui și din dorul de plăceri și de păcate, cu care toți oamenii se hrănesc din plin și-și uită de răspunsul pe care vor avea să-l dea față în față cu Dumnezeu, cu Cel ce a zidit omul.

O, fiilor, o, fiilor, trebuie să-Mi pun la adăpost ceea ce este al Meu. Trebuie să am un popor al Meu și să-l cunosc al Meu și să-l pun deoparte de duhul lui satana și să-l cunoască toți cei de pe pământ, ca să înțeleagă toți că Eu, Domnul, am întins mâna pentru salvare, pentru înnoire, pentru milă de toți cei de pe pământ, și că nu Mi s-a deschis ca să-i trag de-a dreapta Mea pe cât mai mulți și să-i scap de cursele întinse și turnate pe cale pentru rătăcirea minții omului, o, că mulți au fapte vrednice de plată cerească, dar dacă nu deschid Domnului când bate ca să fie cunoscut și mărturisit Domnul, o, cum să fac cu cei care nu dau să Mă cunoască și să poată da pentru Mine mărturie în fața celor străini de Dumnezeu pe pământ?

Se citește în biserici în duminica aceasta cuvântul Meu cel de acum două mii de ani despre venirea Mea cea de azi, și iată ce am spus Eu atunci pentru vremea cea de azi: *«Când va veni Fiul Omului întru slava Sa cu toți sfinții îngeri, șezând pe scaunul slavei Sale și adunând neamurile toate înaintea Sa, va despărți pe unii de alții cum desparte păstorul oile de capre și va pune oile de-a dreapta Sa, iar caprele la stânga, și va zice celor din dreapta Lui: „Veniți, binecuvântații Tatălui Meu și fiți moștenitori împărăției pregătite vouă de la facerea lumii, căci voi ați împlinit voia Mea pe pământ ori de câte ori ați făcut aplecare unuia dintre cei foarte neînsemnați frați ai Mei”, iar celor de-a stânga le va face trimitere la adunătura lor ca unii care n-au făcut voia Sa și le va spune lor: „Adevărat vă spun că ori de câte ori n-ați făcut voia Mea unuia dintre cei mai neînsemnați frați ai Mei, Mie nu Mi-ați făcut”, și aceștia vor lua partea lor de pedeapsă veșnică, precum și cei neprihăniți vor moșteni viața veșnică»*, precum este scris.

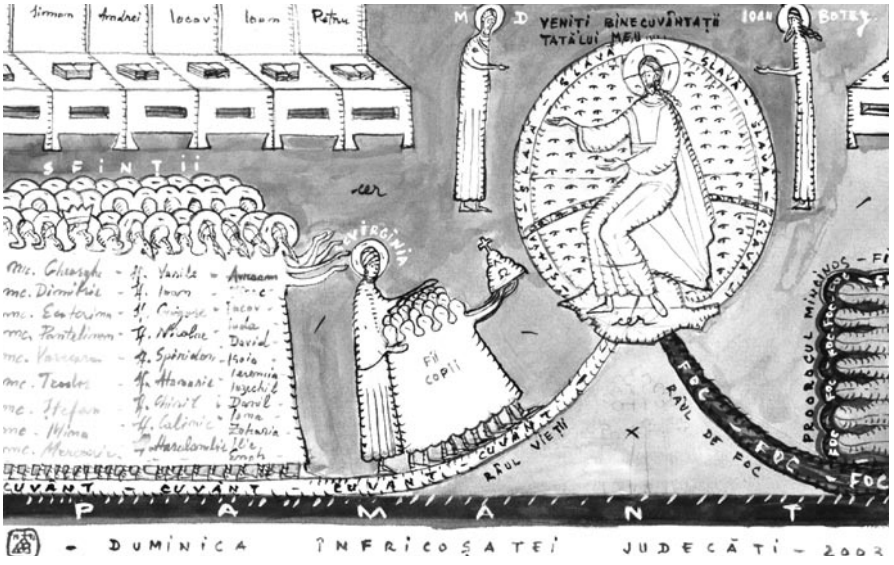
Voi, cei de pe pământ, care auziți sau nu auziți ceea ce se vestește prin biserici în ziua aceasta de duminică, mai înainte cu o săptămână până se încep cele șapte săptămâni pentru postul de dinaintea prazncului învierii Mele dintre cei morți, voi veți trece vrând-nevrând pe dinaintea Mea ca să vi se amintească faptele voastre bune sau rele, care vă vor ieși înainte, și de aceea, fiilor, opriți-vă o clipă și dați răspuns acum, când încă mai este vreme să vă trageți de-a dreapta Mea prin trezire și prin mărturisirea lui Dumnezeu, Care vă strigă și vă spune din vreme că vine, vine să dea fiecăruia după fapte, și iată câtă milă coboară Domnul din cer ca să vă cuprindă în ea și să vă dăruiască de pe acum viață veșnică vouă!

Fiilor, fiilor, ferice de cei ce au suferit sau suferă pentru Domnul pe pământ, căci plata lor cea bună vine după ei! Omul vrea să-i fie numai bine pe pământ, și de aceea nu vrea să poarte nicio cruce, nicio durere pentru iertarea păcatelor lui, și de aceea Eu, Domnul, îndemn pe tot omul să privească la sfinți, la calea lor spre cer printre cei necredincioși și batjocoritori de Dumnezeu și de sfinți, și care-i băgau pe mărturisitorii Mei în groapa cu lei fiindcă îi știau mai buni decât pe ei, pe cei care băgau în groapa pieirii pe cei sfinți ai Mei.

O, oameni de pe pământ, vă țin calea cu facerea cea de sus ca s-o pun peste voi și să vă scriu de-a dreapta Mea apoi, că vine ziua judecății faptelor, o, fiilor, iar nepăsarea voastră este mare chiar dacă sunteți de partea credinței, dar dacă nu veți fi găsiți cu Mine la lucrul cel nou al facerii lumii, o, ce să mai fac cu voi și pentru voi? Eu, Domnul, nu spun povești care încântă

și plac auzului inimii, o, nu. Aduc aici aminte de povestea din popor cu ridichea cea uriașă a grădinarului cel harnic, și pe care n-a putut-o el smulge ca s-o pună pe masă de hrană și și-a chemat soția și copilul, și au chemat și aceștia cățelul și pisica din gospodăria lor, iar aceștia au chemat și un șoricel locuitor în casa lor ca să tragă toți la rând și să scoată ridichea uriașă și bine înfiptă în pământ, dar, ce să vezi, ei trăgeau unul de altul stând unul în spatele celui din fața sa, iar de ridiche trăgea numai bărbatul casei, care ținea frunzele ridichiei în mâini și trăgea s-o scoată, până ce a fost biruită puterea cu care ridichea se ținea înfiptă bine în pământ, și a pus-o el de hrană pe masă pentru familia sa.

O, Eu, Domnul, nu spun povești, și de aceea cer la lucrul Meu pe toți, ca să le pot da plată lor, să am pentru ce să dau pe om de-a dreapta Mea, căci ca să creadă mulți aceasta, iată, e cu putință, dar dacă nu lasă ale lor pentru cele lucrate de Dumnezeu pentru ei, pentru hrana lor cea veșnică apoi, o, cum să le dau lor pacea cu Mine dacă ei nu au fapte care să-i întâmpine și să-i arate pe ei ai Mei?



O, fiilor, pentru hrana cea veșnică și dulce vouă, iată, voi trebuie să o culegeți prin lucrul cel de lângă Mine cu voi și pentru voi, căci de unde să iei dacă nu pui, dacă nu strângi? De unde să culegi dacă nu semeni ca să răsară și să rodească ceea ce semeni?

Lucrez cu voi pentru înnoirea pământului, lucrez prin cuvânt, fiilor. Nu mai e pe pământ loc nevrăjit, neumblat de lucrătorii lui satana. Cei ce aud și împlinesc cuvântul Meu își fac rost de scăpare și de iertare, iar cei ce aud, și nu se așează cu veghe pentru venirea Mea cu slavă de cer nou și de pământ nou, aceia nu vor avea rod, și nici răspuns bun când Eu, Domnul, de pe scaunul slavei Mele cuvântând, voi aduna înaintea Mea neamurile pământului ca să le fac sortarea, pentru oi de-a dreapta Mea, iar caprele la stânga, după cum am vestit acum două mii de ani că voi lucra la venirea Mea de la Tatăl ca să-Mi biruiesc vrăjmașul, pe antichrist cel mincinos și păgân și vrăjitor, și să Mă slăvesc între cei de-a dreapta Mea și să-i arăt pe cei mărturisitori ai Mei prin faptele lor cele bine cântărite, o, că mulți dau să se scrie înaintea Mea cu fapte bune cerute de la ei de oricine dă să ceară, sau cu fapte bune aduse în numele Meu celor mai neînsemnați frați ai Mei, iar frații Mei sunt cei ce se aseamănă cu Mine înaintea Tatălui, nu cu lumea, nu cu păgânia de pe pământ, nu cu păcatele în care toți oamenii zac, căci puțină, puțină iubire de Dumnezeu este pe pământ în oameni, puțină de tot, și în prea puțini, o, fiilor, și iată, mulți se culcă pe urechea lor că fac fapte bune Mie și lorușî, dar dacă nu te uiți ca să cunoști dacă sunt frații Mei cei la care tu dai pentru că ei îți cer, o, nu știi, nu ai minte de partea Mea, ci ai de partea omului milog, care nu știe calea cu cruce și bunurile ei pentru om.

Așadar, e zi de învățătură sfântă și de mare preț, fiilor, iar Eu stau deasupra și privesc cu sfinții și cu îngerii la creșterea voastră, la lucrarea dintre voi și adun din ea pentru voi, și vă în-

demn pe toți: creștești, fiilor, creșteți pentru cer, creșteți-vă unul pe altul mari cât să vă ajungă să stați de-a dreapta Mea, și mereu să vă lucrați creștere sfântă și minte curată, lipsită de fățărnicie, și să vă dăruiți din ea ca frați ai Mei, iar Eu să Mă arăt cu voi spre învierea sau spre rușinarea celor atât de anemici din pricina lipsei de Dumnezeu din ei și a hranei de sus, care curge, și nu trag la ea cei de pe pământ, care stau în voile lor.

Iar vouă vă dăruiesc pacea Mea acum și vă spun: Pace vouă, pace vouă, pace vouă, o, fiilor! Amin, amin, amin.

26 februarie/10 martie 2024

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Izgonirii lui Adam din Rai

Învăluiesc în duhul păcii de sus cetatea cuvântului Meu din mijlocul neamului român și pe străjerii Mei din ea și intru cuvânt în cetate și în carte, iar deasupra stau cetele cerești și îngerești însoțitoare Mie pe calea cuvântului Meu peste pământ.

Sunt Domnul Iisus Hristos, sunt Fiul Tatălui Savaot și al mamei Fecioare, prin care M-am coborât pe pământ Prunc născut acum două mii de ani, și iată-Mă venit iarăși din cer pe pământ, pe pământul român, cel dintâi ieșit din ape la facerea lumii, și cel dintâi și acum, la sfârșit de timp, ca iarăși să fac omul, căci la început l-am zidit din pământul acestui meleag și din suflarea Mea peste făptura lui plămădită din lut, iar acum, la sfârșit de timp, iarăși îl zidesc pe om, și din cuvânt îl zidesc, și îl numesc ca și pe Mine acum două mii de ani: omul cel nou, iarăși facerea omului.

Această duminică aduce neamului creștinesc de pe pământ deșteptarea cea mare pentru facerea omului prin pocăință de faptele moarte și de păcatele vieții omului, și se așează creștinii la veghe pentru faptele vieții veșnice prin postul cu trupul, prin oprirea de la multa îmbuibare, și apoi rugăciunea prin care creștinul se întâlnește cu Dumnezeu și își descoperă sufletul ca să-l curețe Domnul cu mila Sa de tot ceea ce îl depărtează de viața cea pentru cer, și iată, vine vremea cea sfântă, lucrarea cea pentru suflet, împăcarea omului cu Dumnezeu, ca apoi să se ridice la cer de către neamul creștinesc praznicul învierii Domnului, amintirea cea sfântă a mântuirii cea prin Hristos a celor ce cred în El lucrând poruncile vieții cu viața lor pe pământ.

Așadar, Eu, Domnul Iisus Hristos, Îmi desfac brațele și cuvântul de Păstor și grăiesc în ziua aceasta neamului român creștin, îndemnându-l și întărindu-i veghea și lucrarea creștinească înaintea Domnului, căci țara aceasta este țara Mea de două mii de ani și are ea de atunci pe vatra ei taina vieții de creștin, taină lăsată pe pământ de Mine prin ucenicii Mei și prin sfinții de după ei apoi, și are ea istorie scrisă de două mii de ani de creștinism, o, și nu mai este pe pământ încă una ca și țara venirii Mele acum la ea, acum, la întoarcerea Mea de la Tatăl ca să nasc din nou lumea, o, și lucrez prin cuvânt.

Și să auzi tu aceasta ce spun Eu despre tine, țara Mea de azi, că iată, de șaptezeci de ani grăiesc și scriu cuvântul Meu pe vatra neamului român și ies acum deasupra și Mă dau de veste peste pământ cu lucrul Meu cel de la Tatăl dat să-l lucrez, că am de împlinit Scripturile de cer nou și de pământ nou, o, și Mi-am pregătit o cetate și un popor mititel ca să am unde trage, și de unde cuvânta peste pământ, și ca să păstoresc neamul creștin, ba și pe cel păgân de peste tot pământul, și apoi să-i hărăzesc pe creștini cu biruința asupra omului antichrist, care scurmă mai mult ca oricând când își vede tot mai limpede capătul cel rău al lucrărilor lui împotriva lui Dumnezeu și a fiilor lui Dumnezeu de pe pământ, neam hărăzit cu numele Meu după datina cea de două mii de ani lucrătoare a împărăției Mele în om, a statului Meu la masă cu neamul creștinesc pe pământ, o, și ce frumos este pe pământ acolo unde Eu, Domnul, petrec cu tainele împărăției cerurilor între cei ce Mă mărturisesc de Dumnezeu al lor, de Păstor și Mântuitor al lor, prin credință și prin faptele credinței. Dar ce urât este peste tot pământul pe unde Eu, Domnul, n-am fost dorit și primit ca Păstor, și acolo lucrează antichrist și servii lui împotriva Mea și a împărăției Mele pe pământ cu oamenii! Dar iată, a venit vremea Mea, a Domnului Iisus Hristos pe

pământ cuvânt, iar suflarea gurii Mele îl topește pe antichrist, precum este scris, ca apoi să se așeze cerul pe pământ cu toate podoabele împărăției lui Dumnezeu cu oamenii, Domnul și neamul creștinesc, care Mă mărturisește de două mii de ani prin sfinții creștini prin care Mi-am scris istoria și Mi-am zidit biserica, statul Meu cu omul, și iată, am moștenire pe pământ și vin s-o întăresc, s-o îngrijesc, s-o slujesc și să Mă slăvesc în ea, precum este scris în Scripturi despre cei fericiți și plini de rod sfânt, dar și despre cei necredincioși, care ca praful spulberat de vânt vor fi, căci aceștia nu sunt pe potriva drepților Mei, nu sunt cu Dumnezeu și de partea Sa, și sunt potrivnici, așa este scris.

O, popor român, o, fiu creștin, deschide-Mi ca să-ți grăiesc! Ai grijă, căci tu ești neam creștin și ai în cer strămoși sfinți, care te aduc înaintea Mea prin rugăciunile lor. O, ai grijă, că iată, ai datoria să asculți de legea cea strămoșească și să nu te iei după cea păgânească, și care dă să acopere peste tot pe pământ. Deosebește-te și așează-te înaintea Mea cu vreme de post de bucate și de păcate, căci șapte săptămâni sunt scrise în calendar să nu mai mănânci carne și rodul animalelor, ci să mănânci mâncare de rai, fructe și legume, apă și pâine ca sfinții, și vei fi de nebiruit, că vei avea pe Domnul mântuire ție și va sta cu tine cerul Meu de sfinți și se va desfăta de bucuria aceasta ca în cer pe pământ cu tine, căci stă cerul de veghe și de drag peste tine, neam român. Ai alegere mare, nu uita! Te slujesc și te mărturisesc sfinții și îngerii. Ei văd și știu că ești poporul Domnului la sfârșit de timp, lucrător cu Dumnezeu pentru împlinirea Scripturilor de apoi. Avem de biruit întunericul omului antichrist, ca să ajutăm popoarele să treacă de la moarte la viață și să se boteze mulți și tot mai mulți în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, totul prin Hristos, Cuvântul Tatălui Dumnezeu.

Hai la lucru, hai la luptă cu satana, hai, popor român! Ridică Domnul din tine popor de apostoli, care vor purta cuvântul Meu peste pământ spre învierea multora. Te cere Domnul să lucrezi cu El. Vine Domnul pe pământ cu zecile de mii de sfinți ai Săi, precum este scris. Cartea cuvântului Meu de șaptezeci de ani grăit pe vatra ta stă deschisă pe masa ta, popor și pământ român. Te așteaptă cerul să te ridici și să te deștepți la lucrul cel sfânt cum n-a mai fost pe pământ, și va fi frumusețe cerească pe vatra ta și se vor apleca împărații pământului la această slavă văzută de peste tot pe meleagul tău.

Voi, slujitori ai bisericii acestui neam, nu dați deoparte cuvântul lui Dumnezeu, ba puneți-l la lucru, o, fiilor. Îndemnați turma creștină să asculte de Dumnezeu, de datinile sfinte de două mii de ani. Peste tot pe pământ e viață păgână în oameni. O, nu așa! Țara română e țară creștină. Nu îngăduiți să se calce peste Dumnezeu! Stați de veghe de acum, chiar dacă până acum nu ați stat. Faceți-vă datoria, pentru care vi se va cere răspuns, că iată, se ridică neam împotriva altui neam din loc în loc pe pământ, căci păgânia se vrea peste tot la ea acasă, dar nu tot așa să fie în țările creștine, unde trebuie să se lucreze voia lui Dumnezeu, căci vai pământului și noroadelor de pe el dacă n-ar fi pe lume neamul creștinesc din loc în loc, prin care Domnul să Se milostivească și să nu se scufunde pământul din pricina multei păgânii și păcate de moarte de pe pământ!

Iată, satana împrăștie peste tot unsorile lui, iar oamenii, și nici creștinii nu știu aceasta, căci totul se lucrează la întuneric ca să nu se vadă și ca să se poată atinge și de creștini, dar cel ce ascultă este ocrotit, este veghetor, este acoperit de îngeri, numai să asculte în chip întreg, căci omul neascultător l-a înființat pe satana cu neascultarea lui de Dumnezeu în rai, o, că n-a fost mulțumit după ce a fost trufaș și neascultător, și așa a dat omul ființă lui satana, potrivnicul Meu și al omului, și de atunci satana îl lucrează pe om, iar omul îl ascultă și-și ia din mintea sa, și nu ia de la Dumnezeu pentru el.

O, țara Mea română, o, fiu român, așa cum s-a vestit despre Mine că voi veni de la Tatăl la oameni pe pământ ca să le făgăduiesc iertarea și salvarea din moartea cea veșnică, așa s-a vestit prin Scripturi și despre tine că vei fi țara Mea de venire, țara Domnului, masa Mea de nuntă, țara Noului Ierusalim. O, iată-Mă cu lucrarea cuvântului Meu pe vatra ta acum!

O, fiu român, o, fiu creștin de pe acest meleag, și mai ales voi, fiilor care v-ați adus Mie ca să-Mi fiți popor aproape și să îmbrățișați sfințenia, iată, voi ați crescut și creșteți pentru Dumnezeu în pântecele acestei lucrări, spre care doresc să vină toți fiii neamului român, și prin ei să vină mulți de pe pământ.

O, omule care cauți pe Domnul, iată ce-ți grăiesc: În acest pântece te formezi și crești și te naști om nou și ești apoi. Nu te poți face singur, ci pântecele care te poartă, iar tu stai înăuntru



până te formezi om gata de născut, și apoi altă creștere, creșterea trupului creștinesc, de la copil până la mărimea trupului omenesc în chip întreg.

Iată de ce ți-am spus, fiu creștin, să ieși din lume! Ieși, fiule, ca să fii fiul lui Dumnezeu apoi! Tu însă ai ieșit dintre fiii lumii, dar prea puțin te-ai dat Mie apoi, că nici cu trupul n-ai împlinit de ajuns să ieși așa cum te-am povățuit, ca să pot să te ocrotesc Eu, și iată, văd cum nu te ferești de cursele lui satana și de unsorile lui, căci pentru suflet nu-i de ajuns, dacă-ți iubești trupul mai mult decât sufletul, mai mult ca pe Dumnezeu, de la Care ai sufletul și viața din trup.

O, fii români, și voi, fii creștini prin ascultare pentru viață creștină, hrăniți-vă cu duhul învățăturii de sus, nu cu duhul vostru. Nu luați din mintea voastră cărare pentru pașii voștri. Luați din față, căci așa este rânduiala de sus pentru fiii lui Dumnezeu, și veți fi miluiți și veți avea umilință, fiilor.

A venit vremea postului de bucate și de păcate. Rămâneți cu Mine, rămâneți întru iubirea Mea, rămâneți mereu, voi, fii români, și voi, fii creștini iubitori de Dumnezeu, și vom face biruință mare peste pământul oamenilor fără Dumnezeu cu viața lor, o, că e mare nelegiuirea, e multă și tot crește și dă să acopere tot pământul. Eu însă lucrez fără încetare, și lucrez prin cuvânt ca să biruiesc prin neamul creștin ortodox, oricât de puțin ar fi el pe pământ, căci Eu, Domnul, pot, și poate și creștinul prin post și rugăciune, așa cum Eu am spus acum două mii de ani pentru creștinii cu care Eu îl biruiesc pe diavolul cu numele de satana, și pe potrivnicul Meu cel ascuns sub numele de antichrist.

O, fii creștini, o, fii creștini, a pierdut omul raiul. Nu a ascultat omul de legea cea din rai. Postul și rugăciunea, aceasta înseamnă legea raiului. O, fiilor, ascultați de legea creștină, că e ruptă din rai. Plânge Adam pentru tot neamul omenesc, plânge cu durere fără de mângâiere și strigă de lângă Mine în ziua aceasta de duminică, numită creștinește izgonirea lui Adam din rai, și odată cu el tot neamul omenesc apoi, dar el strigă acum și spune: *Vine Domnul la tine, neam creștinesc. Deschide-I ca să crezi în cuvântul Lui, și vei fi salvator neamului omenesc, de la tine și până la mine și-ți va mulțumi pentru credința ta cea de la sfârșit de timp, cu care tu Îl aduci pe Domnul pe pământ. Amin.*

O, M-a trimis Tatăl pe Mine să vin pe pământ, să mângâi plânsul lui Adam și să merg în locuința morților să dau drumul celor robiți și să aduc învierea peste mulți odată cu învierea Mea. Am lăsat apoi rânduială sfântă prin biserica Mea cea de două mii de ani și am tot îmbogățit-o prin sfinții părinți, ca să se facă prin biserică rugă-

ciuni și post pentru cei care nu mai sunt pe pământ și pentru cei care tot pleacă, și ca să aibă ei salvare și viață veșnică prin strigarea cea de pe pământ pentru ei până azi, și iată cât de mare legătură este între cer și pământ pentru lucrarea de salvare a omului! Iar Eu, Domnul, ocrotesc lucrul cel pentru cer și stau la mijloc pentru turma Mea, și nu poate satana să-L biruie pe Dumnezeu, și va fi el biruit, el, și toți slujitorii lui și ai minciunii lui, căci tatăl minciunii este el, și de aceea va cădea, precum este scris.

Iar tu, popor creștin, ai datoria să cunoști și să te ferești de calea lumii, de calea lui satan și de toate unsorile lui și să te întărești în locul cel ținut curat pentru tine și pentru ai tăi, căci vremea este să fii înțelept și tot mai înțelept peste vremea aceasta dușmană pe tine și pe Mine, dar Eu, Domnul, stau la cârmă și te povățuiesc cu cuvântul, numai să ai voință să Mă crezi și să Mă lași pentru tine în față, căci Eu sunt Domnul, o, fiu creștin.

Acum am de grăit cuvântul păcii peste popoare, peste locurile de războire între popoare, și spun: Pace vouă, stăpânitori de popoare, și vouă, popoarelor de sub stăpânitori! Eu, Domnul, pun îngerii Mei și îi întăresc peste lucrările voastre, căci planurile voastre nu seamănă cu ale Mele. Așadar, Eu, Domnul, stau de veghe pentru cei care caută pacea și pentru cei care se bizuie pe Dumnezeu. Eu lucrez, Eu, mai mult decât ceea ce fac oamenii, iar lor le spun din cer: pace vouă, și orice război să se sfârșească cu pace!

Pacea vine de la Dumnezeu, nu de la oameni, iar vouă, celor care întărâtați spre războire, pace vouă și mai mult, și mai apăsat, și aplecați-vă cuvântului Meu, căci din cer îl așez peste voi și spun: Pace vouă! Auziți? O, aplecați-vă și învățați de la Mine să lucrați dragostea, căci dragostea este de la Dumnezeu, este din cer.

Dumnezeul dragostei spune celor răzvrătiți spre război: pace vouă, pace vouă, pace vouă, iar ei să audă numaidecât ce grăiește lor Domnul!

Amin, amin, amin.

4/17 martie 2024

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea sfinților Patruzeci de mucenici din Sevasta

Mă apropii o clipă mică și-Mi așez străjerii să-Mi facă primirea în cetate și în carte în ziua aceasta de sărbătoare sfântă, că ard de dor sfinții Mei după poporul cuvântului Meu, iar dorul e lung de tot, că din vreme în vreme s-au tot ridicat de pe pământ la cer cete de sfinți, și toți privesc spre sfârșit să-l vadă venind, toți privesc spre venirea Mea de azi la tine, popor al cuvântului Meu cel de azi. Satana se uită la Mine să-i recunosc partea lui când aude că spun acest cuvânt: popor al cuvântului Meu. O, e lacom vrăjmașul Meu și stă de veghe să-și culeagă și lui dintre cei care s-au apropiat de izvorul Meu de cuvânt în această vreme a Mea, dar el de la începutul Meu cu Verginica a stat treaz să-Mi tot smulgă din mână suflete culese din spini ca să le dau viață veșnică încă de pe pământ. Iar Eu îi spun acum acestui vrăjmaș bătrân de vreme și de rele, îi spun că poporul cuvântului Meu a fost și este tot fiul care M-a aflat și Mi-a crezut venirea și a rămas cu ea și cu Mine fără să se alăture, iar Eu, Domnul, îl numesc popor al cuvântului Meu, spre care satana se uită ca să-l vadă și ca să vină să-Mi ceară partea lui, numai că mai este până se numără bobocii, iar el să-și vadă de ale sale, căci nu se poate să se treacă peste cele scrise.

Așadar, doresc sfinții de tine, popor al cuvântului Meu, și iată, sunt deasupra în ziua aceasta cu cei patruzeci de mucenici mărturisitori ai Mei sărbătoriți azi în cer și pe pământ aici, cu Mine și cu tine, și dorul lor arde și nu pot să-i trec cu vederea, nu pot, fiilor străjeri în cetate, nu pot să nu le dau alin, și vin cu ei în carte o clipă mică, fiilor, și vă las apoi spre odihnă, ca să vă ridic apoi să întocmim carte scrisă în duminica ortodoxiei, căci voi grăi cu patimă sfântă și voi mărturisi Eu Însumi calea cea dreaptă a turmei și a păstorilor de turmă și le voi spune despre mersul lor cu Dumnezeu sau împotriva lui Dumnezeu și va fi o zi mărturisitoare cu mare răsunet peste pământ, și apoi adevărul, dacă va fi îmbrățișat, îi va elibera pe mulți de sub vina sub care stau prin mersul cel neortodox al

purtării crucii lui Hristos, precum și acum două mii de ani am pățit Eu, Domnul, de la cei ce-și ziceau ai lui Dumnezeu pe pământ, și care nu M-au primit, și M-au dat de la ei, iar Eu i-am părăsit, și iată de ce durerea sfinților Mei e mare, iar dorul arde în ei după poporul cuvântului Meu, la care Eu vin și-Mi las peste pământ cuvântul, după cum Îmi este lucrarea în zilele acestea de venire a Mea de la Tatăl la om.

Grăiesc o clipă cu tine și pentru tine, popor al cuvântului Meu. Grăirea Mea cu tine se scrie în cartea Mea prin care Eu cuvintez în vremea aceasta, iar vreme de șaptezeci de ani a tot venit la Mine creștinul și a tot plecat, veniri și plecări, și de aceea satana se uită mereu când stau de vorbă cu poporul cuvântului Meu, din care el mereu și-a luat partea și a stricat pe mulți din pricina neascultării celor cărora Eu, Domnul, le grăiam și îi povățuiam pentru credință și pentru credincioșie, căci cine nu iubește nu stă, iar cel ce n-a stat n-a iubit, și de aceea n-a rămas.

Și iată, doresc acești sfinți mucenici serbați azi, munciți de împăratul păgân ca să se lepede de Hristos pentru viață păgână, iată-i în sfat cu tine, popor al cuvântului Meu, și binecuvântare le dau lor să grăiască ție de lângă Mine în ziua lor de serbare între sfinți acum.

— *Nu se poate, o, Doamne, Împărate al nostru pe pământ și în cer, o, nu se poate în cer fără binecuvântarea Ta să se lucreze, și așa este și lucrarea poporului cuvântului Tău pe pământ. Nimeni nu poate fi al Tău, decât cel care Te are Stăpân al său prin cuvântul Tău de peste el, și numai așa poate face el parte din poporul cuvântului Tău. Cei ce sunt ai Tăi se despart de lume și de duhul ei, așa cum am făcut noi pentru Tine ca să nu Te părăsim, Doamne, căci eram creștini și Te iubeam cu dor și doream să ieșim de sub împăratul păgân și din lume ca să fim cu Tine și să nu pierim spre păcat, spre păgânia lumii slujitoare păcatului și rătăcirii de pe pământ.*

Ne-am unit cu Tine toți, patruzeci de ostași de rang, și am dat de la noi onorurile ostășești, iar împăratul prin slugile lui păgâne ne-a muncit ca să ne sperie, dar noi ne temeam numai să nu Te părăsim pe Tine, Doamne, și să pierdem veșnicia pentru cele pământești, o, și ne-ai ajutat în toată vremea muceniciei, și numai unul din noi s-a lepădat și și-a pierdut cununa, a patruzecea cunună pentru noi, și pe care a căpătat-o apoi unul dintre străjerii de pe malul iezerului înghețat, în care noi eram aruncați ca să pierim înghețați, dar nu, că Tu ai adus căldura Ta și am rămas vii, și apoi stăpânii răi ne-au omorât bătuți și ne-au aruncat în apă, dar binecuvântarea pe care am avut-o în numele Tău de la arhiereul Sevastei pentru ca să mărturisim pe Hristos, a lucrat această binecuvântare și s-au ridicat trupurile noastre și fărâmele din noi deasupra apei și a venit arhiereul nostru și ne-a strâns și ne-a dat loc de cinste, iar noi priveam din cer cât de măreț lucrează binecuvântarea pentru cei binecuvântați, o, și așa s-au înmulțit cetele de sfinți vreme după vreme, și toți sfinții așteaptă, Doamne, după poporul cuvântului Tău, căci fără cei din urmă nu se așează masa răsplătirii lor și bucuria cea întreagă a cetelor de sfinți, dar până atunci ei lucrează din cer prin binecuvântarea Ta, și ajutăm lucrarea venirii Tale, și pe poporul cuvântului Tău, care Te poartă să vii, dar și pe cei care ca și ei cred și înțeleg și împlinesc ascultând și stând sub binecuvântarea Ta pas cu pas, căci vai celor ce nu Te așează de Stăpân al lor și al pașilor lor față în față cu pânda lui satana, care dă să culeagă roadele neascultării de pe urma celor ce nu stau frumos pe calea lor spre Tine, și fac de la ei înșiși multe peste ei, netemându-se să facă așa, după ce au fost scrișI în cartea Ta că ai stat de vorbă cu ei pe pământ.

O, e greu pe pământ, așa cum era și în vremea mărturisirii noastre. E greu, și e mare înșelarea și îl încântă pe om, și de aceea voi, cei scrișI în cartea venirii Domnului prin grăirea Lui cu voi, o, nu vă jucați de-a neasculta-rea de cuvântul lui Dumnezeu venit azi pe pământ să vă cârmuiască prin valuri din ce în ce mai înalte și mai pedepsitoare. O, fiți cuminți, fiți cuminți, și intrați sub mantia lui Hristos, și nu ieșiți de sub ea, că pe neașteptate puteți pieri de sub ocrotire, și de aceea fiți cuminți! Noi vedem de sus ce este și ce vine pe pământ, și ne este dor de voi și vă sprijinim ca să nu pieriți

sub niciun fel de pieire, dar dacă nu ascultați de strigarea Domnului pentru voi și după voi, o, nu este ocrotire, ci numai primejdie peste tot. Așadar, rămâneți ostași ai lui Hristos. Numai El vă este izbăvirea cu care vine la voi, numai să nu-L dați de la voi din îndrăzneală sau din nepăsare, așa cum destui au lucrat în vremea acestui popor și cuvânt și au pierdut biruința, ca și cel dintre noi care s-a dus, iar după ce s-a dus a pierit, căci Domnul l-a părăsit, așa cum el și-a părăsit credința.

Doamne, le-am grăit lor. Mare ne este îngrijorarea când Te vedem îngrijorat și când ai de ce. Toți cei din cer stau gata să le dai de lucru pentru ei ca să Te mărturisească până la sfârșit și să nu-și piardă plata fiii poporului cuvântului Tău, căci biruința e aproape și e frumoasă, Doamne, și prin ei o așteptăm și noi să vină și pentru noi, și slavă Ție acum pe pământ cu ei, căci tot cerul Te așteaptă să biruiești cu ei, o, Doamne. Amin.

— Da, fiilor, iată, sfinții își răcoresc dorul după voi, iar satana se uită să vă numere să vadă cine este din poporul cuvântului Meu.

O, nu ieșiți de sub binecuvântarea Mea, fiilor! Priviți în sus, nu în jos, căci pe pământ e iadul. Luați-Mă de la izvor când vin în cetate ca să vă aduc cuvântul și ca să-l împliniți peste voi. Nu căutați pricină de sminteală ca să vă luați libertatea să vă faceți voile, fiilor, căci vai de cel ce caută să facă greșeală căutând cu mintea și cu ochiul la vreun greșit ca să-l ia de pildă, căci nimeni nu știe dacă e sau nu e greșeală în cel care este luat ca acoperire de cel care dă să greșească la rândul său. O, nu vă jucați cu Dumnezeu. Am pierdut mulți copii din pricina poftelor lor cele fără Dumnezeu. Nu-i urmați pe aceștia, voi, cei care mai sunteți popor al cuvântului Meu. Au căzut din binecuvântare părinți prin copii, și copii prin părinți, din pricina voii libere și a neascultării de Dumnezeu, după ce Mi-au urmat o vreme cuvântul.

Vine pedeapsa, căci nici pocăință nu este și nici păreri de rău, și iată, stau sfinții de veghe împotriva lui satana, care-i are pe mulți la mână prin ieșirea de sub binecuvântarea Domnului peste pașii lor, și care caută vinovați pe care să-i urmeze cu greșelile cele rătăcitoare de calea vieții creștine după voia Mea cea de azi, căci vine pe pământ viața ca să curețe moartea, că moartea stă ca la ea acasă peste tot pe unde nu încape Domnul cu viața Sa pentru om ca să nu piară omul.

Peste tot pe pământ e vai și numai vai, din lipsa de Dumnezeu peste oameni, iar Eu sunt îngrijorat pentru tine, popor al cuvântului Meu, și nu pot cei din cetatea Mea să te îngrijească dacă tu nu voiești să stai cu inima curată înaintea Mea spre salvarea ta. De atâția ani stau și lucrez pentru tine și-ți grăiesc, iar tu rămâi în urmă, fiule, și tot în urmă dai să rămâi. O, nu așa. Ascultă-Mă și caută iertarea păcatelor și nu folosi viclenia, că abia te mai zărește Domnul din pricina acestui păcat sub care te pitești, și singur te arăți cum ești, o, și plâng cu Mine pentru tine cei din cetatea Mea și te tot așteptăm să fii, și să nu rămâi fără Dumnezeu peste pașii tăi, căci cine merge fără Mine, Eu îl părăsesc, iar cea mai grea pedeapsă este să-ți ridic credința, fiule care nu Mă mai vrei Stăpân al tău, că la unii care M-au părăsit și au lovit înapoi cu vină și cu hulă Eu le-am ridicat darul credinței și nu mai au pace și nici minte, și așa pățesc cei ce Mă iubesc o vreme și Mă părăsesc apoi. Iată-i pe cei sărbătoriți azi, nu M-au părăsit, și au biruit, iar cel ce M-a părăsit dintre ei a pierit, căci Dumnezeu nu l-a mai sprijinit.

Așadar, creșteți în credință și în ascultare, creșteți în cuvântul Meu de peste voi, fii ai poporului cuvântului Meu, și feriți-vă să loviți cu vină pentru voi în cei ce Mă poartă spre voi, când vin din cer să vă port de grijă, dacă Mă primiți.

Acum, fiilor străjeri, binecuvântare întâresc peste voi ca să Mă purtați, că vin să las carte peste pământ, prin care Eu Însumi să Mă mărturisesc Unul Păstor și să-Mi strâng la piept turma și să-i dau din cer, iar pe păstori să-i întreb de ea, căci turma Mea e la răscruce și este fără cale sub picioare, căci calea s-a astupat, și nu se mai vede.

O, hai, fiilor, deschideți-Mi ca să vin și să păstoresc Eu!

Amin, amin, amin.

9/22 martie 2024